

**FESTIWALE
TEATRÓW ULICZNYCH
W OBIEKTYWIE JACKA KARDASIEWICZA**

FESTIWALE TEATRÓW ULICZNYCH

w obiektywie
Jacka Kardasiewicza

Foto: © Jacek Kardasiewicz, 2021

Kopiowanie, przetwarzanie, rozpowszechnianie materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione

Realizacja:

Wydawnictwo AD REM

www.adrem.jgora.pl

Projekt okładki:

Monika Słupek, AD REM

ISBN 978-83-66458-80-2

THEATER GAJES

Odyssee

TEATR ÓSMEGO DNIA

Summit 2.0

MR PEJO'S WANDERING DOLLS

Bestiary

Moonsters

TEATR KTO

Zapach czasu

Historia festiwalu teatrów ulicznych w Jeleniej Górze rozpoczęła się w 1983 roku z inicjatywy Aliny Obidniak dyrektor Teatru im. Cypriana Kamila Norwida oraz Piotra Szczeniowskiego. Pomimo upływu wielu lat Teatr im. Cypriana Kamila Norwida nadal jest głównym organizatorem Międzynarodowych Festiwalu Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze. Kroniki festiwalu notują tysiące najróżniejszych spektakli wystawianych przez teatry, niewielkie trupy aktorskie czy nawet pojedynczych artystów na prowizorycznych scenach lub wprost na ulicach miasta.

Ten album nie jest jeszcze jedną próbą dokumentowania wieloletniej i bardzo bogatej historii festiwalu. Jest to jedynie fotograficzny zapis mojego osobistego uczestnictwa w kilku przedstawieniach i to tylko w charakterze widza. Do Jeleniej Góry przeprowadziłem się w 2018 roku, dlatego fotografie prezentowane w albumie dokumentują jedynie kilka przedstawień z dwóch ostatnich festiwalu, które odbyły się w latach 2018 i 2019. W 2020 roku Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze został odwołany z powodu pandemii.

Jako widz, zmuszony byłem dokonać subiektywnego wyboru spośród bogatej oferty festiwalowej. Obejrzałem kilka interesujących mnie spektakli, a ich wybór wpłynął na zawartość tego albumu. Nie starałem się o żadną formę akredytacji, ponieważ wychodzę z założenia, że najlepszym punktem widzenia dla fotografa dokumentującego występy teatrów ulicznych jest miejsce wśród publiczności, na ulicy. Dokumentowanie takich wydarzeń to typowa działalność reporterska. Nigdy nie ma czasu na przygotowania, na zapoznanie się ze scenariuszami i scenografią przedstawień. Przypadkowy jest też wybór miejsca, z którego ogląda się, a w konsekwencji fotografuje, takie przedstawienie. Wszystko dzieje się tu i teraz, a widzowie bywają zaskakiwani tym, co wydarzy się wokół nich, co stanie się za chwilę. Niczego nie da się powtórzyć, niczego nie da się poprawić i właśnie ta nieprzewidywalność powoduje jeszcze większą satysfakcję z wykonanych fotografii.

Część fotografii prezentowanych w tym albumie, wydrukowana w dużym formacie, była prezentowana w 2020 roku w formie wystawy plenerowej w „Galerii na Murze” przy Muzeum Przyrodniczym w Cieplicach. Warto też wspomnieć, że festiwale teatrów ulicznych, to nie tylko tradycja Jeleniej Góry. To także historia wielu miejscowości położonych w Kotlinie Jeleniogórskiej i w jej okolicach. Tradycja ta, z różnych przyczyn, stopniowo zanikała, ale uliczne występy artystów pozostały w pamięci wielu mieszkańców tu ludzi. Z tego powodu w 2020 roku wystawa została zaprezentowana także w kilku innych miastach Kotliny Jeleniogórskiej.

Jacek Kardasiewicz

The history of street theatre festivals in Jelenia Góra began in 1983 upon the initiative of Piotr Szczeniowski and Alina Obidniak, the then director of the Cyprian Kamil Norwid Theatre. Despite the passage of time, this theatre is still the main organizer of the International

Street Theatre Festivals in Jelenia Góra. Thousands of various performances staged by theatres, small acting troupes or even individual artists on makeshift stages or right on the streets of the city are recorded within the festival's chronicles.

This album is not another attempt to document the long and rich history of the festivals. It is only a photographic illustration of my personal participation in several performances, and only as a spectator. I moved to Jelenia Góra in 2018, which is why the photos in the album document only a few performances from the last two festivals which took place in 2018 and 2019. In 2020, the International Festival of Street Theatres in Jelenia Góra was cancelled due to the pandemic.

As a spectator, I had to make a subjective choice confronted with the extensive festival programme. I watched a few performances that were of interest to me, and the choices I made shaped the content of this album. I did not apply for any form of accreditation, because I believe that the best point of view for a photographer documenting street theatre performances is a place in the audience, on the street. Documenting such events constitutes typical reporting activity. There is never time to prepare, to get acquainted with the scenarios and scenery of the performances. The choice of place from which such a performance is watched and, consequently, photographed is also quite random.

Everything happens here and now, and spectators are surprised by what happens around them, and by what will happen in a moment. Nothing can be repeated, nothing can be improved and it is this unpredictability that is the source of even greater satisfaction with the ensuing photographs.

Large prints of some of the photographs in this album were part of an open-air exhibition at the "Galeria na Murze" by the Natural History Museum in Cieplice. It is also worth mentioning that street theatre festivals are not only the tradition of Jelenia Góra. They are also deeply rooted in the histories of many towns in the Jelenia Góra Valley and in its vicinity. This tradition, for various reasons, gradually faded away, but street performances by artists remained in the memory of many people living here. For this reason, in 2020, the exhibition toured several other cities in the Jelenia Góra Valley.

THEATER GAJES

Holenderski teatr Gajes założony został jako teatr uliczny, co miało wpływ zarówno na dobór repertuaru, jak i na formę jego prezentacji. Ambicją twórców i autorów stało się podniesienie poziomu spektakli prezentowanych przez teatry uliczne przez wykorzystanie klasycznej literatury i muzyki.

The Dutch Gajes theatre was founded as a street theatre, which influenced both the selection of the repertoire and the form of its presentation. The ambition of the creators and authors was to raise the level of street theatre performances by using classical literature and music.

ODYSSEE

Literacką podstawą spektaklu Odyssee, który wystawiany był już w wielu europejskich miastach, stała się Odyseja Homera. Po zwycięstwie nad Troją, jeden z bohaterów tej wojny Odys, powraca do rodzinnej Itaki. Jednak morska podróż okaże się bardzo niebezpieczna i długotrwała. Wmieszają się w nią bowiem bogowie, czyli wspierająca Odysa Atena i wrogowie wobec niego Posejdon. Odys będzie musiał wykorzystać zarówno swoje męstwo, jak i swój spryt, aby bezpiecznie powrócić do domu.

Homer's Odyssey has become the literary basis of the Odyssee, which has already been performed in many European cities. Following victory in the Trojan War, one of the heroes, Odysseus, returns to his native Ithaca. However, the sea journey will turn out to be very dangerous and long. The gods, that is, Athena supporting Odysseus and Poseidon, who is hostile to him, will interfere. Odysseus will have to use both his bravery and his wits to return home safely.

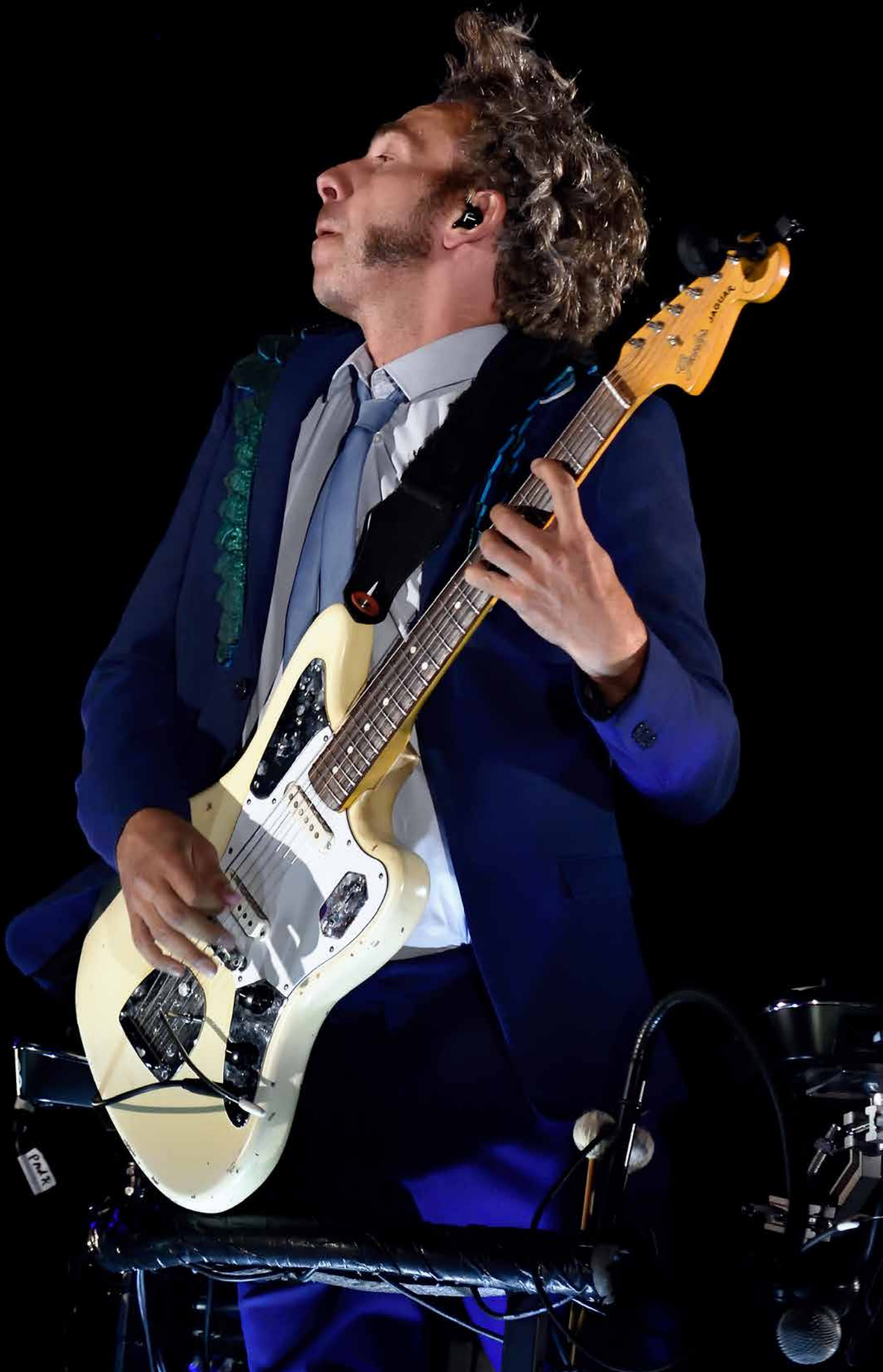

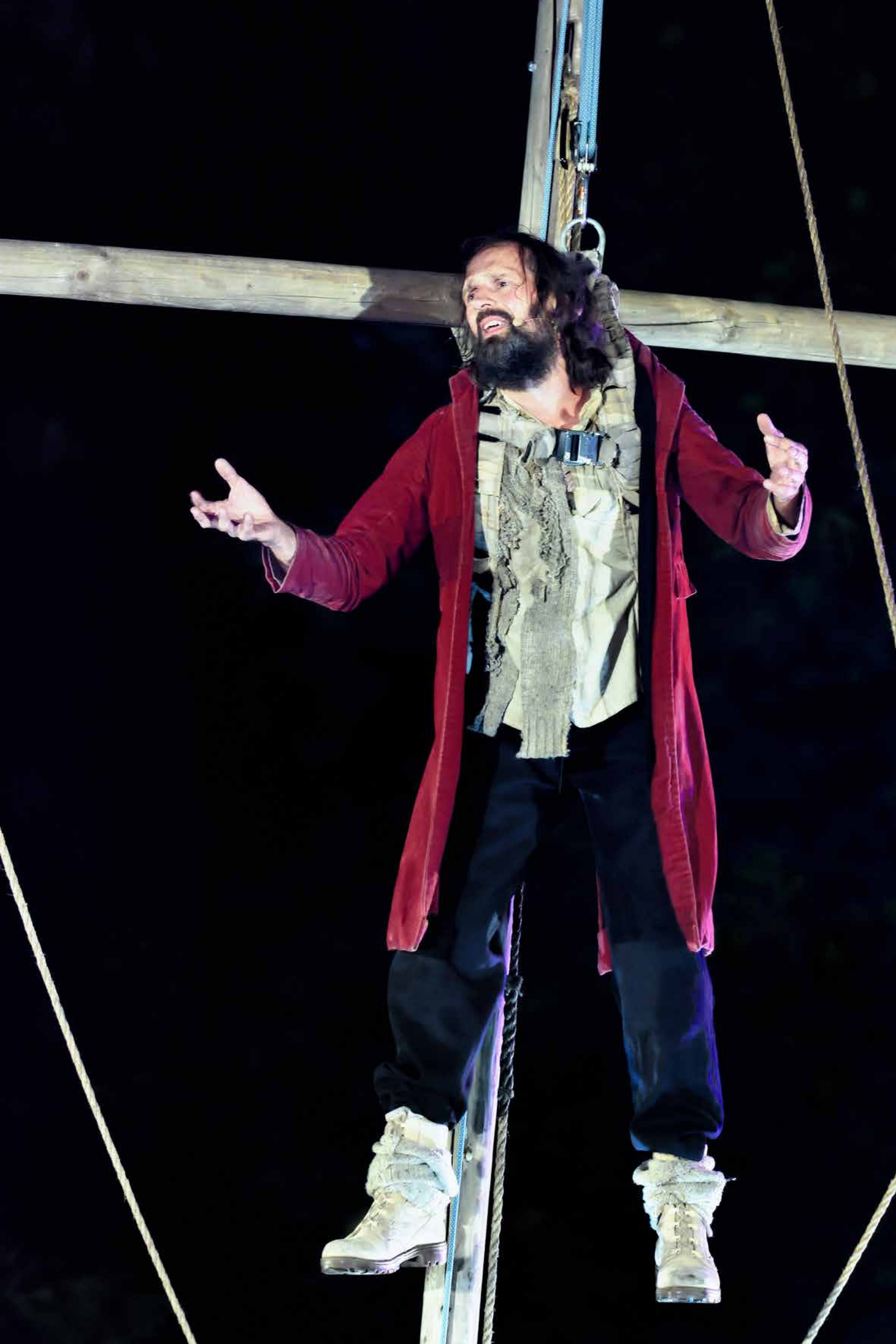

TEATR ÓSMEGO DNIA

Wywodzi się z teatru studenckiego, założonego w Poznaniu przez Lecha Raczaka i Tomasza Szymańskiego. Jego nazwa nawiązuje do słów poety Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego, który stwierdził, iż „siódmego dnia Pan Bóg odpoczywał, a ósmego stworzył teatr”. W 1985 roku ze względów politycznych teatr został rozwiązany i wznowił działalność dopiero w 1989 roku, jako teatr zawodowy, wzbogacając repertuar także o przedstawienia uliczne.

It takes its roots in a student theatre founded in Poznań by Lech Raczak and Tomasz Szymański. Its name refers to the words of the poet Konstanty Ildefons Gałczyński, who stated that „on the seventh day God rested, and on the eighth day he created a theatre”. In 1985, for political reasons, the theatre was dissolved and only resumed operations in 1989, as a professional theatre, expanding the repertoire with street performances.

SUMMIT 2.0

Spektakl wpisuje się w krytyczną polityczną narrację, charakterystyczną dla tego teatru. Wyśmiewa władców, ich pustostowie i obnaża ich hipokryzję. Żyją oni i bawią się na koszt zwykłych ludzi, którzy symbolicznie i całkiem realnie stają się ich pożywieniem. Przeciwwstawiony zostaje im świat młodego pokolenia i jego nowe wartości, które prowadzą do rewolucji. W warstwie plastycznej widowisko nawiązuje do filmów Luisa Buuela „Dyskretny urok burżuazji” i „Widmo wolności”.

The performance is part of a critical political narrative characteristic of this theatre. It ridicules rulers for their hollow words and exposes their hypocrisy. They live and play at the expense of ordinary people, who symbolically and quite realistically become their food. They are contrasted with the world of the young generation and its new values that lead to a revolution. The visual aspect of the show alludes to Luis Bunuel's films “The Discreet Charm of the Bourgeoisie” and “The Phantom of Liberty”.

MR PEJO'S WANDERING DOLLS

Teatr powstał w 1993 roku w Petersburgu. Wykorzystując własnoręcznie wykonane maski i kostiumy, jego aktorzy prezentują opowieści pełne groteskowego humoru, kuglarskich sztuczek i magii. Ich inspiracją są występy jarmarczne oraz maskarady wywodzące się z tradycji europejskiego karnawału. Do swych przedstawień wciągają często widzów.

The theatre was established in 1993 in St. Petersburg. Using hand-made masks and costumes, the actors perform stories full of grotesque humour, juggling tricks and magic. They are inspired by market square performances and masquerades derived from the tradition of the European carnival. They often invite spectators to their performances.

BESTIARY

To spektakl nawiązujący do rozlicznych tradycji karnawałowych na całym świecie, od Europy aż po Nową Gwineę. Każdy obrót tajemniczego magicznego koła zamienia naszą codzienną szarą rzeczywistość w karnawał, w którym czynny udział biorą widzowie, zapraszani przez aktorów na scenę. Rewia efektów, kolorów, ruchu i nieoczekiwanych wydarzeń przyciąga uwagę widzów, aż do końca przedstawienia.

It is a performance referring to numerous carnival traditions around the world, from Europe to New Guinea. Each turn of the mysterious magic wheel turns our everyday grey reality into a carnival in which spectators, invited by actors to the stage, take an active part. A scope of effects, colours, movement and unexpected events capture the spectators' attention right up to the end of the show.

MR PEJO'S WANDERING DOLLS

Teatr z Petersburga, którego przedstawienia ukierunkowane są na wciągnięcie przypadkowych widzów do wspólnej zabawy na scenie.

Theatre from St. Petersburg, whose performances are aimed at attracting random viewers to play together on stage.

MOONSTERS

Spektakl jest podróżą do dziecięcych wspomnień, do sennych marzeń, w których możliwe jest praktycznie wszystko, a żadne ograniczenia dla wyobraźni nie istnieją. Wystarczy ułożyć się do snu, przykryć głowę kołdrą i uruchomić fantazję by rozpoczęła się magiczna historia. Na Ziemię przybywają Moonstery, tajemnicze postaci w maskach przypominających księżyc i w niespotykanych strojach. Początkowo jedynie obserwują gwiazdy, zapadający zmierzch oraz zgromadzonych mieszkańców miasta, aby po chwili skutecznie przejąć rządy nad ziemską krainą snów i zaprosić widzów do wspólnego teatralnego spektaklu. Wykorzystując księżycową moc i odwołując się do gry wyobraźni wciągają widzów w liryczną zabawną opowieść, zapraszając do pełnego magii świata snów.

The performance is a journey from childhood memories, to dreams, where practically everything is possible, and there are no limits to the imagination. Just go to sleep, cover your head with a duvet and set your fantasy free for a magical story to begin. Moonsters, mysterious figures in masks resembling the moon and in unusual costumes, descend upon the Earth. Initially, they only observe stars, the falling dusk and the gathered city dwellers, and after a while they successfully take over the earthly dreamland and invite the audience to a joint theatrical performance. Using the power of the moon and referring to the game of imagination, they draw viewers into a lyrical and funny story, inviting them to the world of dreams full of magic.

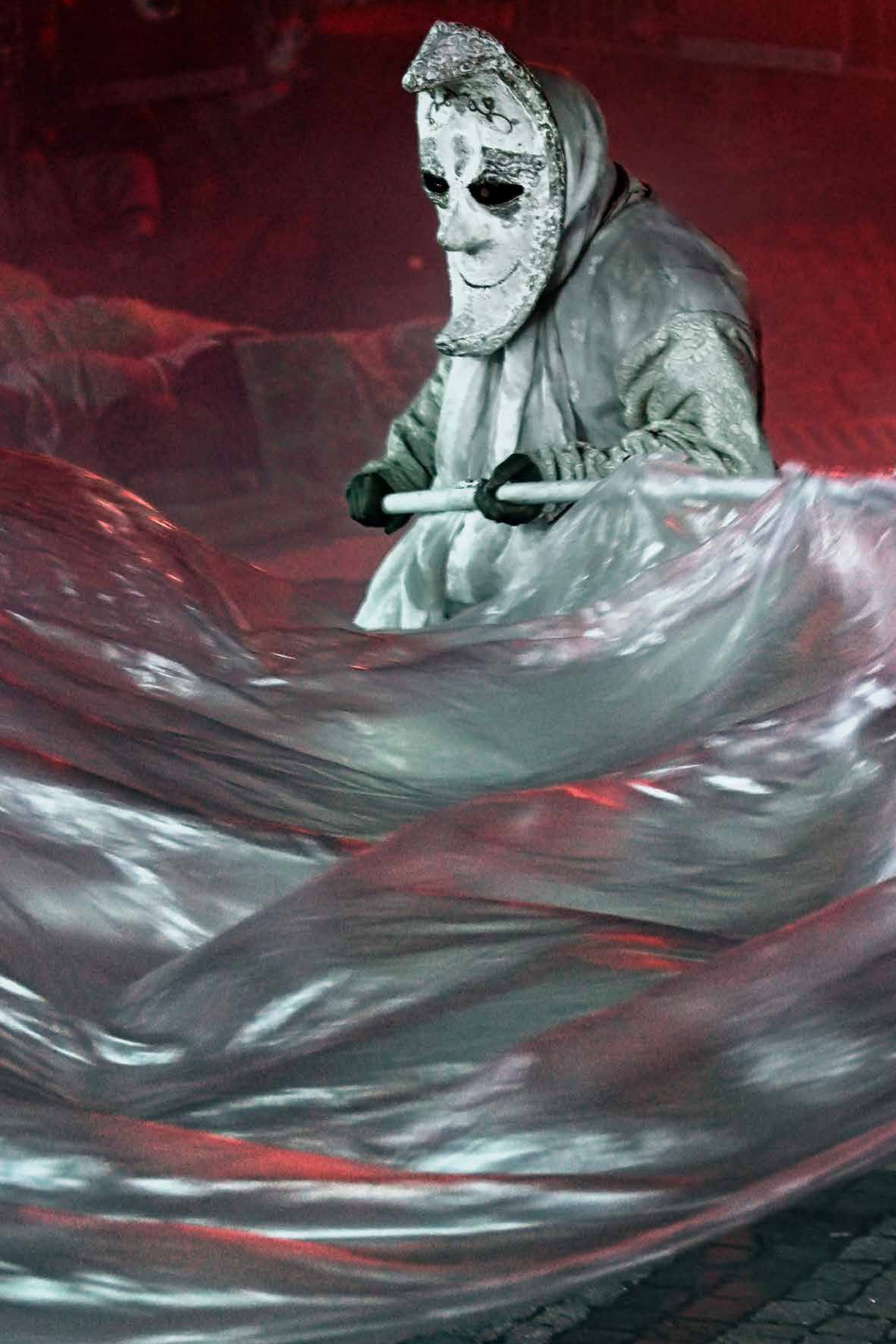

TEATR KTO

To studencki teatr działający w Krakowie od 1977 roku. W roku 2005 zyskał status Teatru Miejskiego. Grupa teatru KTO uprawia także teatr uliczny, nawiązujący do teatru jarmarcznego, kuglarskiego. Pozwoliło to wykształcić specyficzny język przekazu teatralnego, w niewielkim stopniu wykorzystującego słowo, a bardziej ruch, gest i ciało aktora.

It is a student theatre operating in Kraków since 1977. In 2005, it acquired the status of a City Theatre. The KTO theatre group also conducts street theatre performances, reminiscent of a fairground and juggling theatre. This allowed for the development of a specific theatrical message language, making little use of the word, and more of the actor's movement, gesture and body.

ZAPACH CZASU

Bohater – dziecko opuszcza bezpieczny świat dzieciństwa, symbolizowany przez ogromną klatkę. Na zewnątrz czyhają strachy i zjawy a życie jest pełne różnych smaków i zapachów. To zapach kościoła, szkoły oraz męskich przygód, z których najmocniej pachnie wojna. W swojej inscenizacji, autor Jerzy Zoń odwołuje się do własnej biografii przefiltrowanej przez twórczość Gabriela Garcii Marqueza, Hugo Clausa i Emila Zegadłowicza.

The protagonist – a child leaves the safe world of childhood, symbolized by a huge cage. Fears and phantoms lurk outside and life is full of tastes and smells. It is the smell of a church, school and manly adventures. The most powerful is that of war. In his staging, the author, Jerzy Zoń, refers to his own biography filtered through the works of Gabriel Garcia Marquez, Hugo Claus and Emil Zegadłowicz.

ANNA ANA
SKAKAKA

BACIA
RACHA

TYTU
TUU

SZKOKA JEST → JAK KIBĘ

CHODZISZ
BO MUSISZ

GÓPIA | → JAK
ALEK

